

Biblická hodina – 05.09.2024

Vzdych: „Ježiš chodil po všetkých okolitých mestách a dedinách. Učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každý neuh. Pri pohľade na zástupy mu ich prišlo ľúto, lebo boli zbedačení a sklesnutí ako ovce bez pastiera.“ (Mt 9,35-36) Amen.

Pieseň: Žalm č. 47: „Všetci v tento čas, ó, ľudia...“

Modlitba: Kriste, Pane náš milý, Ty si vzal na seba všetko a otvoril si nám tak cestu k viere, k dôvere v Boha, k Bohu samému, Ktorý nechce utrpenie človeka a ľudskú biedu. Vyznávame Ti, že keď sme volali v agónii a v ťažkostiach, bol si prítomný v živote svojich detí, dokonca si nás zachránil z temného údolia smrti. Neustále Ťa za to žehnáme a velebíme Ťa. Chválim Ťa, že si náš plač premenil na radosť. Daj, aby sme aj teraz všetko opustili, hľadali Ťa a nasledovali iba Teba. Ty si Pán, Kráľ a nikto iný nemôže dať spasenie. Prosíme, daj, aby sme sa usadili teraz k Tvojim nohám a nájdi nás v našom srdci so vzácnym posolstvom Tvojho Slova. Požehnaj nás so zázrakom, že Ty prichádzaš k nám a my prichádzame k Tebe ako Tvoje deti. Tvoja milosť sa nemení, prosíme, Pane Nemenný, obnov nás, posväť nás, povzbudzuj nás, aby sme sa aj dnes živili svetlom a skutočnosťou Tvojho Slova v spoločenstve, v ktorom si nás povolal a zachoval. Vyznávame Ti, že máme svoje chyby, ale prosíme, nebeský Duch, pomôž nám konať všetko ústretivejšie a lepšie. V mene Pána Ježiša Krista, vypočuj nás a požehnaj našu biblickú hodinu. Amen.

Biblický text: Kniha Žalmov 47. kapitola: *„Zbormajstrovi. Žalm Korachovcov. Tlieskajte, všetky národy, nadšene pozdravujte Boha, lebo Hospodin, Najvyšší, vzbudzuje bázeň. On je veľký Kráľ nad celou zemou. Podmaňuje nám národy a kmene nám podrobuje pod nohy. Vybral nám dedičný podiel, slávu Jáкова, ktorého si zamiloval.— Sela — Boh vystúpil hore za jasotu, Hospodin za zvuku trúby. Ospevujte Boha, ospevujte! Ospevujte nášho Kráľa, ospevujte! Veď Boh je Kráľom celej zeme, ospevujte ho poučnými žalmami! Boh kraluje nad národmi, Boh sedí na svojom svätom tróne. Kniežatá národov sa zhromaždili s ľudom Abrahámovho Boha, lebo Bohu patria ochranné štíty zeme. On je veľmi vyvýšený.“*

Drahí bratia a milé sestry!

Každý z nás pozná ten pocit, keď sa niekoho bojí. V detstve sme mali pred sebou prísnu babku a jej varecha bola meradlom nášho správania. V dospelosti sme sa obávali tých, ktorí nad nami stoja a môžu svoju moc využiť na to, aby nám škodili. Božie Slovo však jasne a zrozumiteľne nám vyjadruje, aká bázeň by mala prekypovať v našich srdciach. Hospodin je Kráľ. Najvyšší a Premocný Pán. Keď

dnes počujeme o kráľoch, mráz nám beží po chrbte. Čo všetko si predstavujeme pod výrazom kráľ? Panovačnosť a vyvýšenosť. Urodzenosť a svojvoľnosť. Stolec Pánov. Veľa zlého napáchajú králi tohto sveta i dnes. Ale tu, je reč o celkom inom. Boh, Hospodin stvoril tento svet a ho udržuje. On stojí na piedestáli a nie my. Ak mi niečo vypadne z ruky, to je preto, lebo Boh určil gravitačný zákon ako princíp života. Ako sa pohybujú hviezdy, na akej dráhe postupujú, ja na tom meniť neviem, musím sa prispôbiť zákonom a zákonitostiam tohto sveta, lebo to určil Premocný, sveta Pán. Nevieme zmeniť ani počasie a ani smer vetra. On je a On stojí na vrchole nášho života. Na základe Jeho rozhodnutia a Jeho presvätej vôle je svet taký, aký je. To znamená, že Hospodin je skutočným kráľom. My sa len do tohto Božieho poriadku zaraďujeme a buď sa podriadime, alebo odporujeme.

Kto je autoritou v našom živote? Kto je kráľom nášho života? Božíkovia tohto sveta alebo Stvoriteľ a mocný Činiteľ nad svetmi? Žalmista, keď hovorí o Pánovi ako kráľovi nás len uisťuje o tom, že to je nevyhnutný fakt. Neoplatí sa ísť inou cestou. Neoplatí sa Mu vzoprieť a vzdorovať. On je kráľ a ja to môžem len prijať. To neznamená, že v tomto vzťahu ja som vazalom a On je len panovníkom, ktorý rozkazuje. Jeho konanie nemá nič spoločné s feudalizmom. Ja nie som jeho otrokom, ale začleňujem sa do jeho poriadku, ktorý je celkom iný ako poriadok tohto sveta. Moc Božia nie je redukovaná len na cirkev, len na Jeho kráľovstvo, ale na všetko, čo bolo stvorené. On nie je len kráľom tých maličkých, bezmocných a bezvládných, ktorí s Ním spolu žijú. On je Pánom neba i zeme, a keď nás volá žalmista, aby sme mu tleskali a plesali pred Ním, tak my sa do tohto poriadku začleňujeme. Boh je teda Pánom aj tých, ktorí pred Ním sa nepoklonia a svoje kolená nepokrčia. Boh je kráľ, a pre nás Jeho kráľovstvo je prístupné skrze Ježiša Krista. Náš Hospodin poslal nám Svojho Syna a to v tele, aby nám priblížil Božie kráľovstvo. On je mocný Pán a v Ňom na všetko poukazuje. Pán, Ktorý utíši more. Pán, Ktorý uzdraví človeka. Moc Božia a kráľovstvo Božie sa zjavuje práve vďaka tomu, že Kristus chodil medzi nami a činil na tejto zemi. Jeho kráľovstvo nebolo vydobyté vojnami, ale vyliatím Jeho krvi na Golgotskom kríži. On vie ľudské kladenie odporu celkom zmeniť. Mocného Saula premenil na poslušného Pavla, tvrdošijného Kéfása premenil na svoje hriechy vyznávajúceho Petra, pri stolci sediaceho Léviho premenil na ochotného Matúša. Jeho služba je ozajstná, a keď ukončil svoje pôsobenie ako svedomitý, pokorný a poslušný Syn, vrátil sa tam, odkiaľ prišiel. 47. žalm, i Ježišovo nanebovstúpenie i Kniha Zjavenia poukazuje na jeden segment Božieho kráľovstva, ktorý je aj pre nás pripravený. Boh Otec nášho Pána Ježiša Krista je kráľ a On nám pripravil bohatstvo, ktoré je neopísateľné a nenahraditeľné. Boh je kráľom, a zdôrazňujem, že aj ten Kristus, Ktorý vstúpil na nebesá a Baránok, Ktorý sedí na tróne (viď. Zjav 7,9-17), aj On je Pánom nad svetmi, a ten poriadok, do ktorého nás Hospodin povoláva, je nás chrániaci poriadok. Boží poriadok je zhora dole zvestované evanjelium života, *„aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v*

podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán.“ (Flp 2,10-11). O tento pilier sa môže každý oprieť. Mláďatá vtákov prijímajú autoritu vlastných rodičov, a oni ich ochraňujú, útočisko nachádzajú v tóni ich krídel, krmia ich a naučia ich aj lietať, aby sa mohli ukryť pred nepriateľom. Mláďatá prijímajú tento poriadok. Nie sú vzdorovití, svojhlaví a trucovití. Boh v tomto žalme hovorí o tom, že Hospodin je kráľom aj tých, ktorí sa do tohto poriadku nezačlenili. Boh nás môže natoľko pokoriť, že sa začleníme a Jeho milosťou budeme žiť v bázni Hospodinovej. Boh nás môže pokoriť pre svoju radosť, aby sme žili Jemu až naveky. Pociťujeme radosť tohto nebeského poriadku. Človek však môže zostať aj mimo tohto poriadku, a potom tá istá moc, ktorá povoláva, môže byť zárodkom jeho záhuby. Človek môže stratiť radosť. Vytráti sa všetko, čo napomáha k životu, pritom sa však Boží poriadok uplatňuje. Tento žalm však volá k radosti. Volá, aby sme boli súčasťou bezpečia a pokoja. Práve preto tento žalm slávi aj to, čo celý Izrael mal sláviť po celý čas: Boh sa stal našim kráľom. Tento žalm oslavuje obrátenie človeka, pochopenie Božej lásky a vernosti, zmysel života, o čom reční apoštol Pavol: *„Preto zohýnam kolena pred Otcom, od ktorého má meno každý rod na nebi i na zemi, aby vás podľa bohatstva svojej slávy posilnil mocou skrze svojho Ducha na vnútornom človeku a aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste tak zakorenení a upevnení v láske...“ (Ef 3,14-17)* Je nesmierna radosť, ak niekto spozná v Pánovi svojho kráľa. Je to radosť z obrátenia. Je to nesmierne prekypujúce, ak niekto v tejto radosti vyrastá, teda rastie vo viere, a stáva sa dospelým. Ich Vykupiteľom je Kristus. Ich Spasiteľom je Ježiš. Či mladí, či vo vyššom veku, každý sa raduje tomu, že patrí Pánovi. Veľa vecí môže túto radosť zahaliť, ale každý sviatok sa pred nami zjavuje. Božie Slovo, sila Svätého Ducha nás oživuje aj dnes, aby sme boli preradostní, nie sami zo seba, ale z toho, že patríme Pánovi. Pochmúrne kresťanstvo, ktoré nie je obdarené Božou radosťou z premeny a zo zmeny, vychádza nazmar. Boh nás hľadal a našiel, radujme sa iba tomu. Boh nás ochraňuje, radujme sa iba tomu. Hospodin nás vykúpil, radujme sa iba tomu. Táto radosť musí byť badateľná a viditeľná na nás. Úsmev z radosti Pánovej, potešenie zo spásy, radosť z obrátenia musí byť hmatateľný. Kresťania sú a musia byť iní a to práve plesaním a tleskaním pred Pánom. Svätých obcovanie musí charakterizovať v Kristovi zjavená radosť, ktorá je hlásaná už pri narodení Ježiša Krista: *„Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ (Lk 2,10-11)* V živote kresťana sa táto radosť musí zjaviť a hlavne prejaviť. Samozrejme stálosť tejto radosti je zjavná len vtedy, ak zotrváme v Božom poriadku. Ak zostaneme v bezpečí, v tóni Jeho krídel, ak s Ním budeme sláviť naše sviatky, ak potom zotrváme pri Ňom. Život kresťana je kontinuita, teda plynulé nasledovanie Pána. Od toho nemožno ustúpiť, z tohto stavu nemôžeme

ísť na dovolenku, tu odbočky a odchýlky nemajú čo hľadať. Radosť Pánovho kráľovstva je neobyčajná. Treba zostať v Pánovom pokoji.

Tento žalm aj iných povoláva: Národy, kmene a čeľade. Teda našou úlohou je Hospodinovu radosť sprostredkovať. Celým životom treba svedčiť o radosti v Kristovi. Volať v cirkvi je naším povolaním a poslaním. Poďte, národy! Velebte Hospodina, národy. Poďte, vy, ktorí ešte v tejto radosti nežijete. Poďte, vy, ktorí túto radosť nepoznáte. Poďte, kajajte sa, aby ste aj vy boli zasiahnutí v srdci. Všetkým národom patrí láska Božia. Dedičný podiel Abrahámovho potomstva nech pozná a prekypuje v živote každého národa. Súčasťou cirkvi sa môže stať každý a Ježiš nás k tomu aj vyzýva: „*Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národnostiach a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha.*“ (Mt 28,19) To je jednota, ku ktorej žalmista vyzýva Abrahámovu potomstvu, ale aj všetky národy. Boh je kráľ a volá nás k jednote. Ak patríme k Pánovi, žiť v ekumenickom spoločenstve nie je ťažké. Inkvizícia k tomu nepomohla, ani násilná kristianizácia, ani brutálne prenasledovanie pohanov, očividné očiernenie a ohováranie, iba poslušné a pomalé misijné kroky zvestovali evanjelium života.

Podmaňuje nám národy a kmene nám podrobuje pod nohy. – To je výsada Božia. On je hlavou cirkvi, On je vlastníkom všetkého. My sme Jeho vlastníctvom. On nás môže zjednotiť. On je staviteľom. On je podporovateľom jednoty. Modlitby za jednotu kresťanov sa konajú v jednote Boha Otca, Syna a Ducha Svätého, lebo „*Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, skrze všetkých a vo všetkých.*“ (Ef 4,5-6) Ekumenizmus je živý tam, kde poznajú Pána a spoločne Ho vzývajú. Ekumenizmus je živý tam, kde spoločne slávia Pána a Kráľa, vyvyšujú iba Jeho. Tým uznávajú Jeho panovanie a slávu nadovšetko a naveky. Poddať sa Pánovi, klaňať sa pred Ním, to je cesta spásy. Ten, kto pokľakne, ten, kto spoločne a nadšene Ho slávi poučnými žalmami ako ochranné štít zeme, ten pocíti radosť a požehnanie.

Biblický text: Evanjelium podľa Matúša 19. kapitola, 13-15. verše: „*Vtedy k nemu prinášali deti, aby na ne kládol ruky a modlil sa. Učeníci im však dohovárali. No Ježiš povedal: „Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.“ Potom na ne kládol ruky a odišiel odtiaľ.*“

Drahí bratia a milé sestry!

V Izraeli bolo zvykom, že rodičia s deťmi predstúpili pred zákonníkov, aby ich požehnali. Požehnania bohobožných ľudí neboli len vyslovené slová, ale skutočné dary, veď preto nariekal i Ezav, keď sa Jákob zmocnil jeho požehnanie: „*Otec, máš len jediné požehnanie? Požehnaj aj mňa, otec!*“ *Nato sa Ezáv hlasno rozplakal.*“ (IMojž 27,38) Možno niekto prinášal dieťa len zo zvyku a z tradície, ale niekto, kto skutočne srdcom a dušou prináša odmenu, teda plod života (Ž 127, 3) pred Pána a bol odmietnutý, musel byť veľmi sklamaný. Zmýšľanie rodičov je

však očividné: „*aby na ne [Ježiš] kládol ruky a modlil sa*“. Kladenie rúk od samotného Ježiša sa spája s Jeho zázrakmi a s mnohými uzdraveniami a modlitba môže byť spojená s tým, že kdekoľvek sa Ježiš modlí, prosí Otca o silu pre svojich učeníkov. Aké dôležité je modliť sa za deti v rozhodujúcich chvíľach. Modlili sme sa v týchto dňoch o požehnanie Ježišove pre naše deti a vnúčatá? Začína sa nový školský rok. Naše deti a naše vnúčatá prekonali diaľku, zakúsia niečo celkom nové a veľa vecí zažijú. Naše prímluvne modlitby potrebujú v mene Pána Ježiša Krista. Akým úmyslom prinášame svoje deti k Ježišovi? V Ježišovom náručí a v Jeho modlitbách môžeme byť istí. Nezabudnime, aj toto je zvestovanie evanjelia. Nezabudnime, radostnou zvesťou môžeme v ich živote poslúžiť tak, že nám srdcu drahé osoby, skutočne privedieme pred Hospodina. Nestačí uvariť a nestačí len pripraviť obľúbené jedlo a doručiť to deťom. Je veľmi málo, lebo kým dieťa nedostane skalopevnú potravu, slová života, v jeho živote nie je prítomné Ježišovo požehnanie.

Aký je rozdiel medzi dieťaťom a učeníkom?

Po prvé, dieťa hľadá stále u človeka dôveru, ale učeník už dôveruje Majstrovi. Dieťa sa vie úprimne pýtať, ale učeník už našiel odpoveď v Mesiášovi. Moja najmenšia krstná dcéra má už sedem rokov, ale jej volanie: „Zsolti keke, budeme spolu tancovať, budeme sa hrať na schovávačku“, je také milé. Na túto žiadosť nemôžeme povedať nie. Keď človek počúva tieto úprimné slová detí, môže len konať. Naučme sa úprimne prosiť Ježiša za naše deti. Naučme sa pýtať s detinskou vierou. Úprimnosť v našich životoch chýba a to je určite znak opustenia prvej lásky. Keď nevieme byť úprimní ani sami sebe. Moja babička vravievala: „Dieťa, chorý a opitý človek sú najúprimnejšie tvory nášho sveta.“ U nich neexistujú žiadne tajomstvá a žiadne zametanie pod koberec. Dieťa sa pýta a čaká na odpoveď, a to ihneď.

Po druhé, v živote dieťaťa existujú nenahraditeľní ľudia a miesta. Taká je osoba matky a otca. Nikto, ale skutočne nikto nemôže zaujať ich miesto. Hlboko na mňa zapôsobil plač mojej krstnej dcéry, keď po polhodine strávenej spolu začala vzlykať a povedala: „Chýba mi moja mamička!“ Nenahraditeľná osoba. Dlho očakávaná bezpečnosť. Matka a otec sú pre deti nenahraditeľné osoby. Je pre nás osoba Otca taká nenahraditeľná? Detinská dôvera k rodičovi a blízkych je samozrejmá. Dieťa nič neskrýva. Na tvári sa mu objavuje bolesť a plač. Je pre nás nedostatok otcovho príbytku bolestivá? Dokážeme bez plaču vyjadriť, kto je nenahraditeľnou osobou v našom živote? Kto nám chýba? Dieťa je láskavé, ale ty, milé Božie dieťa, kráčaš vo viere a žiješ s dôverou vo svojom srdci? Nebráň svojmu dieťaťu, aby sa dostal tam, kde si Ty. Pomáhaj a napomáhaj tomu so svojimi modlitbami.

Po tretie, radosť z obdarovania je čoraz väčším zdrojom radosti v živote dieťaťa. Dokáže byť spokojné aj s najmenším darčekom. Malá pochúťka, malé prekvapenie prináša radosť. „Páči sa mi to, dobré je to, veľmi chutné, ďakujem“

sú slová, ktoré nás pohľadia na duši od dieťaťa. Všimnime si, aká zmysluplná a požehnaná je vďačnosť dieťaťa. Ako veľmi nám v živote chýba vďačnosť. Sme ako učenici, ktorí odmietajú žiadosť rodičov. My, dospelí, poznáme len slovo nie, ale ten, koho srdce skutočne zasiahlo Božie áno, a Pán odpovedal na jeho život a službu, stal sa obdarovaným, nemá čo skrývať ani schovávať. Vďačnosť rodičov a odmietavosť učeníkov. Je v našom srdci prítomná vďačnosť, keď cítime, že Boh nás miluje, skutočne podporuje, a nás objíma v Kristovi?

Lebo takým patrí nebeské kráľovstvo. Ako ďaleko majú od takéhoto správania detí dnešní učenici. Koľkí hovoria: „Toto je také detinské správanie!“ Čím sa líši učeník od detí? Nuž... Zamyslime sa nad tým, vykonajme dnes poctivú duchovnú skúšku, pretože medzi dieťaťom a dospelým učeníkom je vo viacerých prípadoch obrovský rozdiel.

Takým patrí nebeské kráľovstvo, hovorí Ježiš, a akú má pravdu. Patriť Mu čistým a ochotným srdcom, a vždy túžiť po vzťahu a po kvalitnom živote s Ježišom, ale pritom upustiť od krčovitosti a od skostnatej viery, ktorá okolitému svetu hovorí: „Pane, pane...“, ale nežije s dôverou Pánovi.

Takým patrí nebeské kráľovstvo, hovorí Ježiš, a akú má pravdu. Pre tých, čo smútia, ktorým chýba Nenahraditeľná a Neviditeľná osoba, tá, ktorá nechodí a nevstáva pred ich očami, s ktorou sa jedine spája bezpečie a útecha. Nielen dupe vo dverách či klope na ich srdcia, ale aj natrvalo sa nasťahuje tam, kde môže slúžiť čisto a úplne a znie upokojujúco Jeho Slovo. Vo Svätom Písme nemožno utešiť zronené a bezdetné matky, nikdy na to nezabudnime. Prečítajme si prvú kapitolu Prvej knihy Samuelovej, a Druhú kapitolu Evanjelia podľa Matúša, stať o vyvraždení detí v Betleheme.

Takým patrí nebeské kráľovstvo. Tí, ktorí dostávajú dary, ktorí sa zastavujú vo svojom živote s vďačným srdcom, s každou maličkosťou v rukách, vo svojom srdci a na duši, môžu povedať Bohu, od ktorého pochádza každý dokonalý dar: „Ďakujem, Pane!“ Božím nevysloviteľným darom je práve Ježiš, On k nám priblížil vo svojej osobe Otca, v Ňom, skrze Neho a s Ním, môžeme volať: „*Abba, Otče náš!*“ (Gal 4,6-7) Nezabúdajme, že od detí sa musíme veľa učiť, milí učenici Kristove, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo. Jednoduchosť a prostosť viery zahŕňa krásne a rozumné postoje, v ktorých sa ukrýva zmysluplný a bohabojný život.

Modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Požehnanie: „Potom spoznajú, že ja som Hospodin.“ (Ez 35,15c) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 513.: „Pane, dobrý Priateľ detí, ...“